

**நீர்ப் பற்றாக்குறையும் அதனால் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகளும்:
இரம்புக்கணை – பத்தம்பிழை பிரதேசத்தை மையப்படுத்திய ஆய்வு**

என்.ஆர். சிபானி
South Eastern University of Sri Lanka
Shifani392@Gmail.Com

ஆய்வுச் சுருக்கம் :

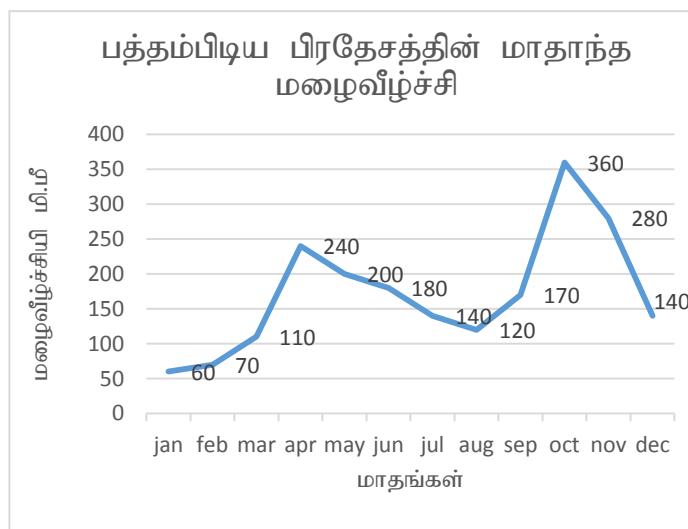
நீரானது மனிதனது அத்தியாவசியத் தேவையாகவும் மாற்றீடு செய்யமுடியாத ஒரு வளமாகவும் காணப்படுகிறது. இந்த வளமானது பல்வேறு விதத்திலும் மாசடைந்து கொண்டும் குறைந்து கொண்டும் வருகிறது. இன்று உலக மக்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பல்லிருப்பட்ட சவால்களில் நீர்ப்பற்றாக்குறையும் ஒன்றாகும். நான்கு பக்கமும் கடலால் குழப்பட்ட வளமிக்க நாடான இலங்கையும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. அந்தவகையில் இலங்கையின் சப்ரகமுவ மாகாணத்தின் கேகாலை மாவட்டத்தில் இரம்புக்கணை பிரதேச செயலகத்திற்குட்பட்ட பத்தம்பிழை பிரதேசத்தில் மழைவீழ்ச்சி கிடைக்கப்பெறாத காலங்களில் நீர்ப்பற்றாக்குறை ஏற்படுகின்றது. இதன் காரணமாக இப்பிரதேச மக்கள் பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கி வருகின்றனர். எனவே இப்பிரதேச மக்கள் எதிர்நோக்குகின்ற பிரச்சினைகளையும் அதற்கான காரணங்களையும் அடையாளம் காணப்பதே இவ்வாய்வின் பிரதான நோக்கமாகும். மேலும் அதனால் ஏற்படும் தாக்கங்களை குறைப்பதற்காக மேற்கொள்ளக் கூடிய நடவடிக்கைகளை கண்டறிதல், நீரை சேமிப்பதற்கான சிறந்த முகாமைத்துவ நடவடிக்கைகளை கண்டறிதல் என்பன உப நோக்கங்களாக காணப்படுகின்றன. இவ்வாய்வுக்கான தரவுகள் முதலாம் நிலை, இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளாக பெறப்பட்டன. முதலாம் நிலைத் தரவு சேகரிப்பு முறைகளான வினாக்கொத்துக்ககளை பகிர்ந்துகிடதல்(100), நேரடி அவதானிப்பு, நேர்க்காணல், இலக்கு குழு கலந்துரையாடல் என்பவற்றின் மூலம் பெறப்பட்ட தரவுகளும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளான ஆய்வுக் கட்டுரைகள், பிரதேச செயலக அறிக்கைகள், சஞ்சிகைகள், இணையம் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. சேகரிக்கப்பட்ட தரவுகள் அளவுசார் மற்றும் பண்புசார் பகுப்பாய்வுகளுக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அப்பிரதேசத்தில் மழைவீழ்ச்சி கிடைக்கப் பெறாத காலங்களில் ஏற்படும் நீர்ப்பற்றாக்குறையின் காரணமாக எதிர் நோக்கும் பிரச்சினைகளாக குழந்தை தட்டுப்பாடு, அன்றாட வீட்டுத்தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியாமை, சுகாதாரம் பாதிக்கப்படல், பல்வேறு நோய்கள் ஏற்படுதல் போன்ற சமுகப் பிரச்சினைகளும் மக்களின் நாளாந்து தொழில்கள் பாதிக்கப்படல், விவசாயம் பாதிக்கப்படல், கைத்தொழில்கள் பாதிக்கப்படல் போன்ற பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளும் அடையாளம் காணப்பட்டன. இவ்வாறான பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதற்காக வேண்டி மக்கள் மத்தியில் விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்தல், ஆழமான கிணறுகளை அமைத்துக் கொடுத்தல், மழைநீர் சேகரிப்பு முறைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல், குழாய் நீர் விநியோகத்தை பிரதேசத்திலுள்ள அனைத்து வீடுகளுக்கும் வழங்குதல், நீரைச் சேமிப்பதற்கான சட்ட நடவடிக்கைகளை கொண்டுவருதல் போன்ற நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது சிறப்பாக அமையும் என்பதே ஆய்வின் முடிவாகும்.

பிரதான சொற்கள்: தாக்கங்கள், மழைவீழ்ச்சி, நீர்ப்பற்றாக்குறை, வளம்

ஆய்வின் அறிமுகம்

மனித உயிர் வாழ்க்கைக்கும் ஏனைய தாவரங்கள், விலங்குகள் மற்றும் அனைத்து ஜீவராசிகளினதும் உயிர் வாழ்க்கைக்கும் இன்றியமையாத ஒரு அம்சமாகவும் மாற்றீடு செய்ய முடியாத பிரதான இயற்கை வளமாகவும் நீர் காணப்படுகிறது. இந்த நீரானது சமுத்திரங்கள், குளங்கள், ஆறுகள், ஏரிகள், நீர்த்தேக்கங்கள், கால்வாய்கள், தடாகங்கள், கிணறுகள் மற்றும் இயற்கையான நீர் நிலைகளிலிருந்து பெறப்படுகிறது. உலகலாவிய ரீதியில் அதிகமாக நுகரப்படும் வளமாகவும் போட்டியிக்க வளமாகவும் நீர் காணப்படுகிறது. (Cheng & Zhao 2009) நீர்ப் பற்றாக்குறை என்பது “மக்களுக்கு தமது அத்தியாவசிய தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு போதுமானளவு நீர் கிடைக்கப் பெறாத ஒரு நிலைமையாகும்” என வரைவிலக்கணப்படுத்தலாம். நீரின்றி உலகம் நிலைத்து

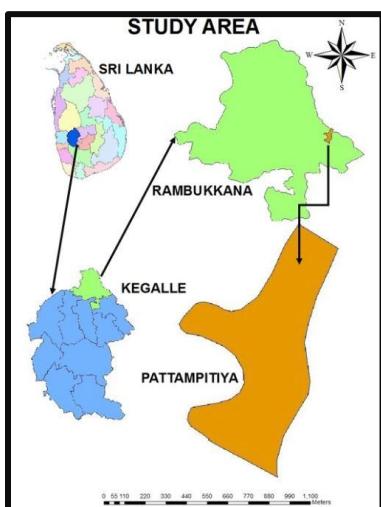
நிற்காது. உலக மக்களில் அதிகமானோர் இன்று நீருக்கான போட்டி காரணமாக பலவேறு பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்கி வருகின்றனர். அந்தவகையில் உலகில் இந்தியா, லிபியா, ஜோர்தான், ஹெயிட்டி, கானா, எதியோப்பியா, கம்போடியா, தென்னாபிரிக்க நாடுகள் போன்ற பல நாடுகள் நீர் பற்றாக்குறைக்கு முகங்கொடுத்து வருகின்றன. (Amarasinghe, Muthuwatta & Sakthivadivel 1999) உலக நீர் மதிப்பீட்டுத் திட்டத்தின் படி அடுத்த 20 ஆண்டுகளில் ஒவ்வொருவருக்கும் கிடைக்கக் கூடிய நீரின் அளவு 30 சதவீதம் வரைக் குறையலாமென தெரிவிக்கப்படுவதுடன் தற்சமயம் உலக மக்களில் 40 சதவீதம் பேர் குறைந்த படச சுகாதாரத்திற்குத் தேவையான நீரை போதுமான அளவு பெறாதவர்களாவர் எனத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. (WWDR 2003) இலங்கை அதிகளவான ஆறுகளையும் நீரேந்து பிரதேசங்களையும் கொண்ட நாடாக இருந்த போதிலும் சில பிரதேசங்களில் பொதுவாகவே மழைவீழ்ச்சி கிடைக்கப் பெறாத காலங்களில் கடுமையான நீர்ப்பற்றாக்குறை மற்றும் நீர் தொடர்பான பிரச்சினைகள் நிலவுதை அவதானிக்க முடிகின்றது. அத்தகைய பிரதேசங்களாக மன்னார், அம்பாந் தோட்டை, ஹோவப்பொத்தானை, யாழ்ப்பாணம், கிளிநோச்சி, கல்லஞ்சி, கெக்ராவ் போன்ற பிரதேசங்களை குறிப்பிடலாம். இலங்கையில் தலைக்குரிய வருடாந்த நீர் வழங்கலானது 2400 லீற்றர் அளவாக உள்ளது. ஆனால் ஒரு நபருக்கு தேவையான நீரின் அளவானது 2400 லீற்றரை விட குறைவாகவே காணப்படுகிறது. 84 சதவீதமான நீர் விவசாயத்திற்காக பயன்படுத்தப்படுகிறது. இலங்கையில் தற்போது மேற்கொள்ளப்படும் சமூக பொருளாதார அபிவிருத்தி மற்றும் கைத்தொழில் அபிவிருத்தியானது நீருக்கான தேவையை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது. துரிதமான நகரமயமாக்கத்தின் காரணமாகவும் நீருக்கான கேள்வி அதிகரித்திருக்கிறது. எனவே மிகையான நீர்ப் பாவணையைத் தடுக்க தனியார் மற்றும் சமூக ரீதியான திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும் (Ariyabandu And Aheeyar 2004).

அந்தவகையில் இலங்கையின் சப்ரகமுவ மாகாணத்தில் கேகாலை மாவட்டத்தில் அமைந்துள்ள இரம்புக்களை பிரதேச செயலகத்திற்கு உட்பட்ட பத்தம்பிடிய பிரதேசமும் இத்தகைய நீர்ப் பிரச்சினையை எதிர் நோக்கி வருகின்றது. இப்பிரதேசமானது மகா ஓயாவின் கிளை நதிகளான குடா ஓயா, ரம்புக்கண் ஓயா என்பவற்றால் போசிக்கப்பட்டாலும் இங்கு மழைவீழ்ச்சி குறைவாக கிடைக்கும் காலங்களில் கடுமையான நீர்ப் பற்றாக்குறை நிலவி வருகின்றது. வரைபின் படி

அவ்வாறு மழைவீழ்ச்சி குறைவாகக் கிடைக்கும் காலங்களாக ஜனவரி, பெப்ரவரி, மார்ச், ஜூலை. ஆகஸ்ட், டிசம்பர் ஆகிய மாதங்கள் காணப்படுகின்றன.

ஆய்வுப்பிரதேசம்

ஆய்வுப்பிரதேசமானது $7^{\circ} 18' 41.80''$ வட அகலாங்கிலும் $80^{\circ} 26' 7.31''$ கிழக்கு நெட்டாங்கிலும் அமைந்து காணப்படுகிறது. மேலும் இப்பிரதேசத்தின் வடக்கில் யடிவல்தெனிய பிரதேசமும் கிழக்கில் ஹேனபொல பிரதேசமும் தெற்கில் தீகளைந்த பிரதேசமும் மேற்கில் கடிகமுவ பிரதேசமும் அமைந்து காணப்படுகின்றன. இங்கு சுமார் 11254 குடும்பங்கள் வாழ்வதுடன் சனத்தொகையானது 48529 ஆகக் காணப்படுகின்றது. மேலும் பிரதேசத்தின் பரப்பளவு 98.3 km^2 ஆகக் காணப்படுவதுடன் சனத்தொகை அடர்த்தி 493 ஆகக் காணப்படுகிறது. மேலும் இங்கு 378 பேர் ஜீவனோபாயமாக விவசாயத்தை மேற்கொள்கின்றனர்.

ஆய்வுப்பிரச்சினை

ஆய்வுக்குட்பட்ட பத்தம்பிடிய பிரதேசமானது மழைவீழ்ச்சி குறைாகக் கிடைக்கப்பெறும் கால கட்டங்களான ஜனவரி, பெப்ரவரி, மார்ச், ஜூலை. ஆகஸ்ட், டிசம்பர் காலங்களில் கடுமையான நீர்ப்பற்றாக்குறையை எதிர்நோக்குவதுடன் பல்வேறு சமூக, பொருளாதார தாக்கங்களுக்கும் முகங்கொடுத்து வருகின்றது. இதனால் பொதுமக்கள், விவசாயிகள், கைத்தொழிலில் ஈடுபடுவர்கள் என அனைவருமே பல்வேறு பிரச்சினைகளை எதிர்நோக்குகின்றனர். அத்தகைய சமூக பிரச்சினைகளாக குழந்தை தட்டுப்பாடு, உணவு சமைப்பற்கான சுத்தமான நீரைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமை, அன்றாடவீட்டுத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியாமை, சுகாதாரம் பாதிக்கப்படல் மற்றும் நோய்கள் ஏற்படல், மக்களின் அன்றாட தொழில் வாய்ப்புக்கள் பாதிக்கப்படல் என்பன காணப்படுகின்றன. மேலும் பொருளாதார பிரச்சினைகளாக விவசாயம் பாதிக்கப்படல், கைத்தொழில் பாதிக்கப்படல் என்பன காணப்படுகின்றன.

ஆய்வின் நோக்கம்

பத்தம்பிடிய பிரதேசத்தில் ஏற்படும் நீர்ப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக மக்கள் எதிர்நோக்கும் சமூக, பொருளாதார பிரச்சினைகளையும் அதற்கான காரணங்களையும் கண்டறிவதே இவ்வாய்வின் பிரதான நோக்கமாகும். மேலும் இவ்வாய்வின் உப நோக்கங்களாக அதனால் ஏற்படும் தாக்கங்களை குறைப்பதற்காக மேற்கொள்ளக் கூடிய நடவடிக்கைகளை கண்டறிதல், மற்றும் நீரை சேமிப்பதற்கான சிறந்த முகாமைத்துவ நடவடிக்கைகளை கண்டறிதல் என்பன காணப்படுகின்றன.

ஆய்வு முறையியல்

இவ்வாய்வினை சிறப்பான முறையில் மேற்கொள்வதற்காக முதலாம் நிலைத் தரவுகளும் இரண்டாம் நிலைத் தரவுகளும் பயன்படுத்தப்பட்டன. முதலாம் நிலைத் தரவுகளைப் பொறுத்தவரை 100 வினாக்களாக்கள் தயாரிக்கப்பட்டு ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் உள்ள பத்தம்பிழை மற்றும் உடுலீருவ எனும் 2 கிராம சேவகர் பிரிவுகளுக்கு எனிய எழுமாற்று அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டன. இலக்கு குழு கலந்துரையாடல் பொதுமக்கள் 40 பேருடனும் நேர்காணல் கிராம சேவகர்கள் 2 பேருடனும் விவசாயிகள் 5 பேருடனும் சிறு கைத்தொழிலில் ஈடுபடுவோர் 5 பேருடனும், நேரடி அவதானிப்பும் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இரண்டாம் நிலைத்தரவுகளான பிரதேச செயலக அறிக்கைகள், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், சஞ்சிகைகள், இணையம் என்பன பயன்படுத்தப்பட்டன. ஆய்வுக்காக இவ்வாறு பெறப்பட்ட தரவுகள் அனைத்தும் அளவுசார் மற்றும் பண்புசார் பகுப்பாய்வுகளுக்குட்படுத்தப்பட்டன. மேலும் இதற்கு MS Excel மற்றும் Arc GIS போன்ற கணினி மென்பொருட்களும் பயன்படுத்தப்பட்டன.

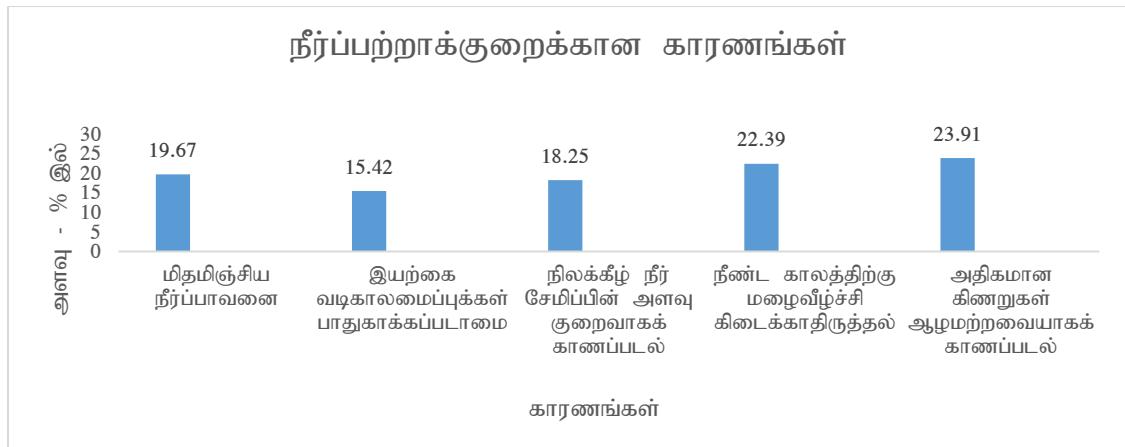
பெறுபோக்கும் முடிவுகளும்

நீர்ப்பு பற்றாக்குறை

இப்பிரதேசத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வின் பிரகாரம் இங்கு நீர்ப்பற்றாக்குறை ஏற்படுவது இனங்காணப்பட்டது. மக்கள் தமது அன்றாட நீர்த்தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்காக அதிகமாக கிணற்று நீரையே பயன்படுத்தி வருகின்றனர். கிணறுகளில் மழை காலங்களில் நீர் நிரம்பிக் காணப்பட்டாலும் மழைவீழ்ச்சி குறைவாகக் கிடைக்கும் காலங்களான ஜனவரி, பெப்ரவரி, மார்ச், ஜூலை. ஆகஸ்ட், டிசம்பர் ஆகிய மாதங்களில் நீர்மட்டம் படிப்படியாகக் குறைந்து அதிகமான கிணறுகளில் நீர் முழுமையாக வற்றி விடுகின்றது. ஒரு சில ஆழமான கிணறுகளில் மாத்திரம் சிறியளவு நீர் காணப்படும் என்பதும் இனங்காணப்பட்டது. இது தவிர மழைகாலங்களில் இப்பிரதேசத்தின் ஊடாக ஒடும் குடா ஓயா, ரம்புக்கண் ஓயா நீரையும் மக்கள் பயன்படுத்துகின்றனர். மழைவீழ்ச்சி குறைவான காலங்களில் சிற்றாறுகளும் வற்றி வரண்டு காட்சியளிக்கும். அதே போல அண்மையில் இப்பிரதேசத்திலுள்ள ஒரு சில வீடுகளுக்கு குழாய்நீர் விநியோகம் மூலம் நீர் வழங்கப்பட்டது. குறிப்பாக பாதை ஓரத்திலுள்ள வீடுகளுக்கே இத்தகைய குழாய்நீர் விநியோகம் வழங்கப்பட்டுள்ளதை குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே இப்பிரதேச மக்களில் அதிகமானோர் கிணற்று நீரையே பயன்படுத்துவதால் மழையின்றி கிணறுகள் வற்றுகின்ற காலங்களில் நீர்ப் பற்றாக்குறையை எதிர்நோக்குகின்றனர்.

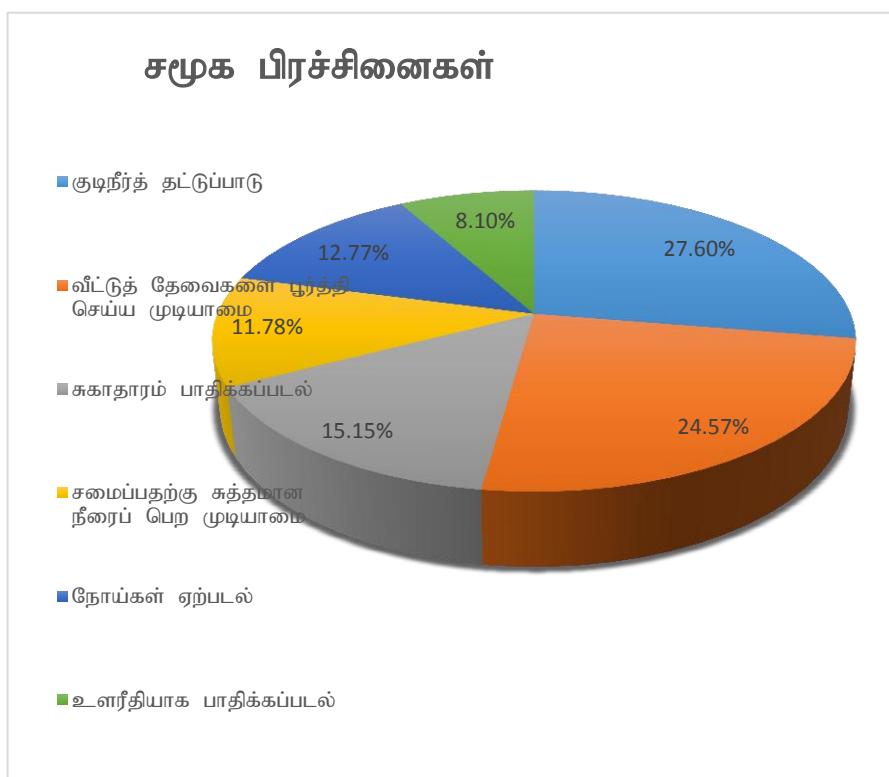
இப்பிரதேசத்தில் இனங்காணப்பட்ட நீர்ப்பற்றாக்குறை ஏற்படுவதற்கான காரணங்கள்

வரைபினுாடாக காட்டப்பட்டுள்ள காரணிகளே ஆய்வுப் பிரதேசத்தில் நீர்ப்பற்றாக்குறையை ஏற்படுத்துகின்றமை ஆய்வினுாடாகக் கண்டறியப்பட்டுள்ளது. இக்காரணிகளை எடுத்து நோக்கும் போது கிணறுகள் ஆழமற்றவையாகக் காணப்படுவதே நீர்ப்பற்றாக்குறைக்கான பிரதான காரணமாகும். இது 23.91% மாகக் காணப்படுகிறது. இங்கு பொதுவாக அனைத்து வீடுகளிலுமே கிணறுகள் காணப்படுகின்றன. என்றாலும் ஒரு சில கிணறுகளே ஆழமானவையாகக் காணப்படுகின்றன. 87% மான கிணறுகள் ஆழமற்ற 15 அடி கிணறுகளாகும். நீண்ட காலத்திற்கு மழைவீழ்ச்சி கிடைக்காதிருத்தல் 22.39% ஆகவும் மிதமிஞ்சிய நீர்ப்பாவனை 19.67% ஆகவும் நிலக்கீழ் நீர் சேமிப்பின் அளவு 18.25% ஆகவும் காணப்படுகின்றது. இயற்கை வடிகாலமைப்புக்கள் பாதுகாக்கப்படாமை மிகக் குறைந்த அளவில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்ற காரணியாக இருந்தாலும் மிக முக்கிய காரணியாகும். இது 15.42% மாக காணப்படுகிறது.

Source: field work

நீர்ப்பற்றாக்குறையினால் மக்கள் எதிர்நோக்கும் பிரச்சினைகள் சமூகப் பிரச்சினைகள்

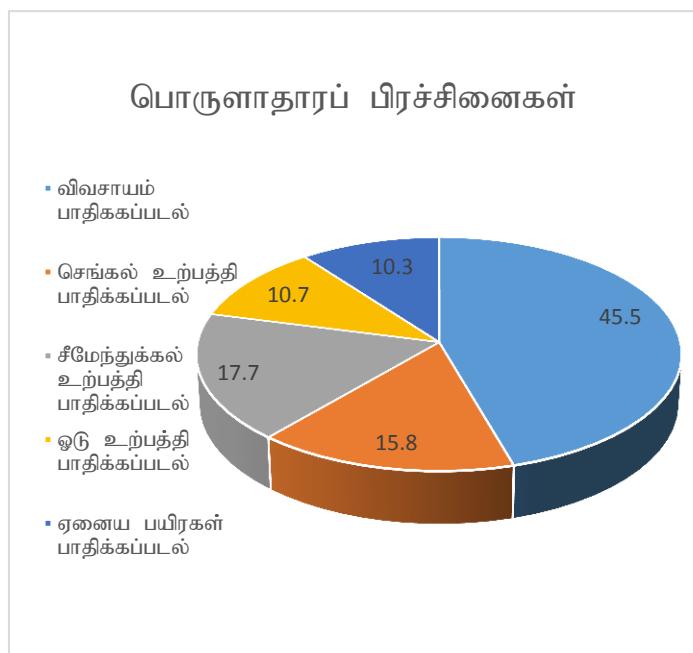

பெறப்பட்ட தரவுகளினாடாக ஆய்வுப்பிரதேச மக்கள் நீர்ப்பற்றாக்குறையின் காரணமாக பல்வேறு சமூக தாக்கங்களுக்கு உட்படுவது ஆய்வினாடாக கண்டறியப்பட்டுள்ளது. அந்தவகையில் வரைபினாடாக நோக்கும் போது

குடிநீர்த்தட்டுப்பாடு 27.60% மாக விகப்பெரியளவு பாதிப்பு செலுத்துவதை அவதானிக்கக் கூடியதாக உள்ளது. அதேபோல அன்றாட வீட்டுத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்துகொள்ள முடியாமை 24.5% மாக உள்ளது. சுகாதாரம் பாதிக்கப்படல் 15.5% மாக உள்ளது. உணவு சமைப்பதற்கான சுத்தமான நீரைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியாமை 11.78% ஆக உள்ளது.

நீர்ப் பற்றாக்குறையினால் வாந்திபேதி, கொலரா, சொறி, சிரங்கு, சிறுநீரக பாதிப்பு போன்ற நோய்களால் பாதிக்கப்படுகின்றமை 12.77% ஆக உள்ளது. தொடர்ச்சியாக இப்பிரச்சினை ஏற்படுவதால் மக்கள் உளர்தியாக பாதிக்கப்படுவது 08.10% ஆக உள்ளது.

பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள்

வரைபின்படி நீர்ப்பற்றாக்குறை காலங்களில் ஏற்படும் பொருளாதாரத் திரும்பும் பிரச்சினைகளான விவசாயம் பாதிக்கப்படல் 45.5% ஆக அதிக அளவில் உள்ளது. செங்கல் உற்பத்தி பாதிக்கப்படல் 15.8% ஆகவும் சீமெந்துக்கல் உற்பத்தி பாதிக்கப்படல் 17.7% ஆகவும் ஓடு உற்பத்தி பாதிக்கப்படல் 10.7% ஆகவும் உள்ளது. ஏனைய பயிர்க்கெய்களை வாழும், இரம்புட்டான், தென்னை, இறப்பர் பாதிக்கப்படல் 10.3% ஆகவும் உள்ளமை ஆய்வினுடாக கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

இப்பிரதேச மக்களின் பிரதான வாழ்வாதாரமாக விவசாயமே காணப்படுகிறது. இது தவிர இறப்பர், தென்னை, வாழும், ரம்புட்டான் என்பனவும் பயிரிடப்படுகின்றன. நீர்ப் பற்றாக்குறை நிலவும் காலங்களில் இப்பயிரகள் பாதிக்கப்பட்டு விளைச்சல் குறைகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் 378 பேர் விவசாயத்தில் ஈடுபடுகின்றனர். மேலும்

இங்கு 187 தொழிலாளர்கள் செங்கல், ஒடு, சீமெந்துக்கல் உற்பத்தி ஆகிய தொழில்களில் ஈடுபடுகின்றனர். நீர்ப்பற்றாக்குறை நிலவுகின்ற காலங்களில் விவசாயத்தை மேற்கொள்ள முடியாத நிலையிலும் கைத்தொழில்களை மேற்கொள்ள முடியாத நிலையிலும் இவர்கள் அன்றாட பொருளாதாரத் தேவைகளை நிறைவேற்றிக் கொள்ள முடியாமல் அவதியுறுகின்றனர். இப்பிரதேசத்தினுடைய இரண்டு சிறிய கிணையாறுகள் ஒடுகின்றன. மழை காலங்களில் இவற்றினுடைய நீர் பாய்ந்து சென்றாலும் மழை இல்லாத காலங்களில் நீர்வற்றிக் காணப்படும். காரணம் அவற்றில் மக்கள் குப்பை கூளங்களை போடுதல், அடையல்களால் நிரப்பப்படல், துப்புரவு நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படாமை என்பனவாகும். மேலும் இங்கு மேற்கொள்ளப்பட்டுவரும் அதிகரித்த குடியிருப்புக்கள் மற்றும் கட்டுமானப் பணிகளும் நீர்ப்பற்றாக்குறைக்குக் காரணமாகும். மேலும் இப்பிரதேசத்தில் விவசாயமானது பிரதானமாக மழை விழுச்சி கிடைக்கப்பெறும் காலங்களில் மேற்கொள்ளப்படுகிறது. காரணம் ஏனைய காலங்களில் விவசாயத்துக்கான நீரைப்பெற்றுக்கொள்ள முடியாதிருப்பதாலாகும். நீர்ப் பற்றாக்குறை ஏற்படும் காலங்களில் மக்கள் ஊரைவிட்டு வெளியில் தூர இடங்களுக்கு கால்நடையாகவும் வாகனங்களிலும் சென்று நீரைக் கொண்டு வரவேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றமை ஆய்வின் மூலம் கண்டறியப்பட்டுள்ளது.

ஆய்வின் முடிவாக ஆழமான கிணறுகளை அமைத்துக் கொடுத்தல், குழாய் நீர் விநியோகத்தை பிரதேசத்திலுள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் வழங்குதல், பிரதேசத்திலுள்ள சிற்றாறுகளை ஆழமாக்கி பாதுகாப்பதனுடைய முகாமைத்துவம் செய்வதன் மூலம் எல்லாக்காலங்களிலும் நீரைப் பெற்றுக் கொள்ளக் கூடிய நிலையை ஏற்படுத்தல், மழைநீர் சேகரிப்பு முறைகளை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தல், மக்கள் மத்தியில் நீரை சேமிப்பது தொடர்பான விழிப்புணர்வுகளை ஏற்படுத்தல், நீரை சேமிப்பதற்கான சட்ட நடவடிக்கைகளை ஏற்படுத்தல் என்பன முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. இத்தகைய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதன் மூலம் நீர்ப்பற்றாக்குறையை ஓரளவுக்கு குறைக்கவும் நீரை சேமிக்கவும் இயலுமாக அமையும். இதன் மூலம் இப்பிரதேச மக்கள் எதிர்நோக்கி வருகின்ற நீர் தொடர்பான பிரச்சினைகளை குறைக்க முடியும். எனவே இவற்றை நடைமுறைப்படுத்த அரசாங்கமும் மக்களும் கூடிய கவனம் செலுத்தி நாட்டின் அபிவிருத்திக்கு பங்களிப்புச் செய்ய வேண்டும் என்பதே ஆய்வின் முடிவாகும்.

உசாத்தணைகள்

1. Amarasinghe U.A, Muthuwatta L, Sakthivadivel R (1999) “Water Scarcity Variations Within a Country: A Case Study of Sri lanka” Colombo, Sri Lanka, International Water Management Institute (IWMI)
2. Ariyabandu R.D.S, AheeyarM.M.M (2004) “Secure Water Through Demand Responsive Approaches The Srilanka Experience” Wiley online library
3. Cheng H, Hu Zhao Y, (2009), “China’s water shortage crisis: current practices and challenges” Wiley online library
4. Elliot Masoto Mecheth, (2011), “The causes and impact of water shortage on the households of Ga-kgapane Township in the Limpopo province” University of Limpopo, South Africa
5. McCabe G.J, Wolock D.M, (2007), “Warming may create substantial water supply shortages in the Colorado river basin”, Wiley online library